

Avtorica: **Jasna Matjašič**,
terapevtka naravnega zdravljenja Za Sončke

Pasti lastninjenja

PRETIRANA NAVEZANOST NAS NAREDI ODVISNE

Lastninjene je nekaj, kar vsi zelo dobro poznamo.

Moje, tvoje in podobne oznake so besede,
ki jih izrekamo vsakodnevno. A kdaj vemo,
da je to šlo čez vse meje?

Če zavestno opazujemo ljudi, lahko velikokrat prepoznamo nestrpnost človeka, ki se je pretirano ujel v past lastninjenja, saj pogosto popolnoma spremeni svoje vedenje in je pripravljen marsikaj narediti za to, da bi zadovoljil svojo odvisnost – takoj zdaj. Taka oseba se počuti podobno kot odvisnik od cigaret – že sama misel na to, da nima zavojčka v žepu, je zanj grozna in predstavlja hudo notranjo stisko. Dejstvo je, da bolj kot smo od nečesa ali nekoga odvisni, bolj agresivni postanemo, ko nam je to odvzeto ali omejeno. Poleg tega ves čas razvijamo notranjo agresijo, zavestno ali podzavestno, saj vedno obstaja možnost, da izgubimo povezo s tistim, od česar smo odvisni.

Ko sami sebi natakemo okove

Z navezanostjo izgrajujemo in utrjujemo odvisen odnos in se tako sami dajemo v okove ter s tem še zmanjšujemo svojo svobodo, kar nedvomno predstavlja oviro pri osebnem evolijskem razvoju. Odvisnost sama nas vedno zadrži na mestu ali celo potisne korak nazaj na naši duhovni poti, čeprav večji aktualni

problem običajno predstavljajo posledice, ki jih odvisnosti prinašajo v naše življenje in jih čutimo sami ter tudi naši bližnji.

Za večino odvisnosti smo odgovorni (ne pa kriv!) sami, saj so nastale zaradi nepravilnega delovanja v mislih, besedah ali dejanjih v tem življenju ali katerem od prejšnjih. V procesu duhovne rasti namreč kar naprej izgrajujemo svoje vrednote, in če hodimo po poti naprej, jih tudi preraščamo in damo možnost, da jih nadomestijo nove, ki so vse bolj v skladu z naravnimi zakoni. Kaj hitro pa se lahko zgodi, da se na neki uspeh ali pridobitev pretirano navežemo, saj v nas vzbujajo ugodje in napihne naš ego na materialni ravni. Tako si vse, kar prepoznavamo kot »moje«, ali za kar menimo, da smo do tega upravičeni (lahko gre tudi za občutke), na neki način lastimo in razvijamo pretirano navezanost oziroma

odvisnost. S to naravnostjo si onemogočamo korak naprej.

Opazujte svoje občutke

Hitro lahko preverimo svojo odvisnost od neke stvari, odnosa, osebe, vzorca, navade ... če pomislimo, da nam je odvzeta, in ob tem opazujemo svoje občutke. Za ugotovitev, ali resnično ljubimo osebo, lahko tudi opazujemo pogojenost lastne sreče z njenim ravnanjem.

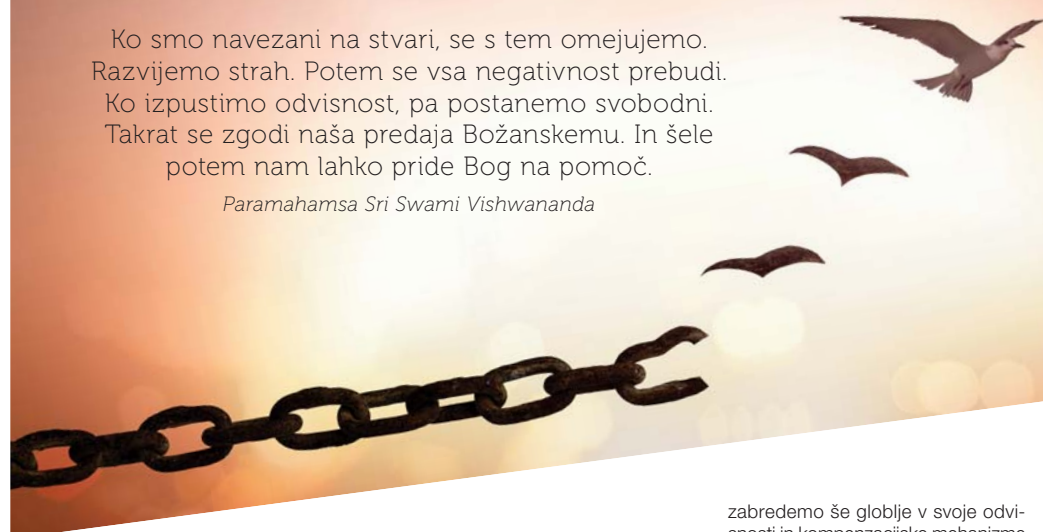
Naravo našega odnosa pa prepoznavamo tudi takrat, ko oseba ne ravna v skladu z našimi prepričanji. Če občutimo prizadetost ali ljubosumje, smo od osebe odvisni in si jo lastimo.

Da bi lahko presegli katero koli odvisnost, jo moramo najprej ugotoviti, ozavestiti in tudi brezpogojno sprejeti. Pogosto pomembno vlogo pri tem igra diagnosticiranje dejanskega vzroka, ki kot

Ko smo odvisni od nekoga ali nečesa – osebe, materialne dobrine, vrline, situacije ali sposobnosti –, to postane nadomestni izvor ljubezni in vir naše energijske preskrbljenosti.

Ko smo navezani na stvari, se s tem omejujemo. Razvijemo strah. Potem se vsa negativnost prebudi. Ko izpustimo odvisnost, pa postanemo svobodni. Takrat se zgodi naša predaja Božanskemu. In šele potem nam lahko pride Bog na pomoč.

Paramahansa Sri Swami Vishwananda

dejanja. Da bi lahko šli naprej, moramo odpustiti tudi sebi.

Odtgnitveni sindrom

Duša na svoji evolijski poti išče in pogosto kompenzira izgubo čutenja Ljubezni in Enosti tudi z različnimi navezanostmi in odvisnostmi.

Ko smo odvisni od nekoga ali nečesa – osebe, materialne dobrine, vrline, situacije ali sposobnosti –, to postane nadomestni izvor ljubezni in vir naše energijske preskrbljenosti. Zato čutimo »odtgnitveni« sindrom, ko nadomestka ni. Tako pogosto iščemo radost, mir in zadovoljstvo v različnih odnosih s posvetnimi stvarmi, ki pa so preveč nestanovitne, saj je vse tuzemeljsko vpeto v zakon dualnosti in je vezano na rojstvo ter smrt. Tako ima vse tukaj svoj začetek ter konec in zato ne more biti resničen Vir.

Zaradi dobrobiti našega lastnega razvoja duše nam mora biti vse, od česar smo odvisni, enkrat tudi odvzeto. Takrat dobimo priložnost, da

zabredemo še globlje v svoje odvisnosti in kompenzacijske mehanizme ali pa se obrnemo k čisti zavesti, Enosti, brezpogojni Ljubezni, se poglobimo v Boga in pozdravimo svojo dušo. Tako so vse odvisnosti, ki so vezane na materialni ali duhovni svet, nezaželene, saj upočasnjujejo naš duhovni razvoj. Izjema je naš odnos z Bogom, dobro višjo silo, v katero verjamemo, ki je tudi edina navezanost, ki ne povzroča podzavestne ali zavestne agresije in je torej odvisnost od tistega, kar je večno, je vedno na voljo in nikoli ne presahne: to je Enost – Ljubezen. Edino od te najvišje vrednote, ki je cilj sam po sebi, je konstruktivno biti odvisen ter od nje črpati moč.

CELOSTNO DRUŽINSKO
SVETOVANJE

- Individualen celosten pristop s fizično, z duševno in duhovno podporo.
- Bachova osebna mešanica
- Karmična diagnostika
- Osebna zeliščna mešanica in še kaj

Jasna Matjašič
030 307 233

www.zasoncke.si